

Injekcia radosti

Luis a Mária sa rozhodli adoptovať si Josemaríu, dieťa s Downovým syndrómom, keď mali už 7 detí v ich rodine. Následne na to, diagnostikovali Luisovi leukémiu...

27.11.2012

November 13, 2012

Voláme sa Luis a Mária. Sme zosobášení už 23 rokov a máme 8 detí. Taktiež sme supernumerármi Opus Dei už niekoľko rokov. Pred pár rokmi sme si mysleli, že naša, dnes

už celkom veľká rodina, nebude mať ďalších nových členov.

Jedného dňa som ale dostala e-mail od jednej mojej priateľky. Písala v ňom, že spoločenstvo v Madride oslovilo nadáciu Downov Syndróm v Madride (Madrid Down Syndrome Foundation) o pomoc pri hľadaní rodín pre deti s Downovým syndrómom, ktorých rodičia sa ich pri narodení vzdali a ponechali ich na adopciu.

Luis, pracuje ako gynekológ a vždy sa snažil svoju prácu spojiť aj s ochranou života od momentu jeho počatia. Obaja sa silno venujeme všetkým otázkam zameraným na potrat, pred natálne diagnózy a situácie spojené s Downovým syndrómom.

Doma sme sa o tom počas večere rozprávali a boli sme prekvapení, že naše deti mali rôzne názory. Niektoré boli za, ale niektoré nám povedali:

„Zbláznili ste sa? Nie je pre vás 7 detí dosť?“ Každé dieťa reagovalo zodpovedajúc svojmu veku a postoju k veci. Bolo celkom zábavné sledovať to.

Deň, keď Josemaría prišiel bol pre celú rodinu špeciálny, mali sme malú oslavu. Nasledujúci deň, jedna z našich dcér priniesla fotky z našej rodinnej oslavy do školy a ukázala ich svojim kamarátkam, takže všetci o tom vedeli.

Udalosť ako táto, vám pomôže zamerať sa na to, čo je v živote ozaj dôležité. Pár dní pred príchodom Josemaríu mi hlavou prebehovali rôzne starosti. Predstavovala som si, či je to rovnaké pri rodičoch, ktorým povedia, že ich dieťa bude dieťa s Downovým syndrómom; strach o to, čo prinesie budúcnosť, aký bude mať toto dieťa život, čo sa stane keď sa už nebudeme môcť o neho postarať. Ale nakoniec, musíte nechať všetky tieto

starosti bokom a povedať si: „Pozri, už sme pomohli našim 7 deťom začať život, prečo by sme neboli schopní spraviť to isté pre Josemaríu? Prečo by sme mu nemohli dať to isté, čo našim ostatným deťom, možnosť byť šťastný a byť dieťaťom Boha?“ A potom si uvedomíte, že toto rozhodne dokážeme urobiť! Všetko ostatné môžeme nechať v rukách Boha.

Rovnaké to bolo aj pri mojich ostatných deťoch. To, čo pre nich skutočne chcem, nie je len aby sa im darilo v škole a aby v živote napredovali, ale hlavne aby boli šťastné a aby boli dobrými deťmi Boha. Keď si veci takto zjednodušíte , a myslím, že je to celkom reálny a aj praktický pohľad na veci, všetky komplikácie sa zrazu stratia.

Krátko po tom, ako Josemaría prišiel, prešli sme si skutočne ťažkým obdobím. Luisovi diagnostikovali

závažné ochorenie, leukémiu. Boli to ťažké dni. Luis bol v nemocnici a prišiel o všetky vlasy – alebo o to málo, čo mal – vďaka chemoterapii. Avšak, zakaždým keď ho prišiel Josemaría pozrieť, bola to ako injekcia šťastia.

Doma mi moje ostatné deti hovorili: „Mami, vieš si predstaviť aký ťažký by bol tento rok, keby Josemaría nebol s nami?“ Pretože Josemaría bol tým najvašším požehnaním pre našu rodinu počas týchto ťažkých mesiacov. Má zvláštnu schopnosť vytiahnuť to najlepšie z každého z nás. Je to pravda, videla som to časom a stále to vidím.

opusdei.sk

sk-sk/article/injekcia-radosti/
(21.03.2026)